

присадила сосъ свои-те руцѣ, и за това го о-
бычаше превосходно, чесо ради вмѣсто да по-
слуша майка си, она начала да бабри и казу-
ваше въ себе си: Негли самъ гледала това
сливено древо за лакома-та тая баба? Не
смѣя обаче да ѝ не даде мало сливы, но ѝ ги да-
де наследственно. И ты, Червено, рече на по-
мала-та ѝ дщеря, не имашъ ли овоцѣя да да-
дешъ на страница-та ни, понеже гроздіе то
ти неозрѣ юще. Чувамъ рече Червена, моя-та
кокошка че кодвудечи, и може да е снесла, и а-
ко господжя-та ми иска да го иземучи тако
топло, приносямъ ѝ го сосъ радость, и безъ
да дочака отвѣта на баба-та, притечеса да
принесе яйце-то. Когда ѝ го принесе, баба-
та нечаяно стана неявна, и на мѣсто-то ѝ
видѣха една красна Владычица, коя рече вдо-
вицу. Искамъ да возмездимъ двѣ-те ти деще-
ри, какво-то имъ подобава. Перва-та убо ще
стане Царица, и втора-та селачка. Тогда уда-
ри земля-та сосъ тояга-та си, и абіе оный домъ
стана неявенъ, и ся яви вмѣсто не го единъ
красенъ чифликъ. Ето твой дѣлъ, рече Червену,
анамъ че подарувамъ на всяка една оно, кое
люби и желае. Като рече тія, Оризница-та си